

زُن بۈۈنى ئەمىرە

نوسەر

پۇزا ھەمە سالح

كۈتۈپخانى (PDF)

ژن بوونی ئەمپیره

پۆزا حەمە سەلح

يئناسه‌ي كتيب

ناوي كتيب: ژن بووني ئەميره

بابهت: چيروك

نووسهر: رۆزا همه سالح

چاپ: ديڤيتال

سالي چاپ: 2022

ژماره‌ي چاپ: يه كه‌م

کات نزیک نوّی سەر له به یانییه، رۆژیکی سارد و
سەرمایه کی زۆر سهخته، دار و بهردی زهوی بهستوویهتی، له پارکیکی
نزیک ماله که ماندا و له سەر کورسییه کی دار، کیژیکی زۆر جوان و
سهرنج راکیش، پهری ئاسا، کزومات دانیشتبوو، وادیار بوو هیشتا
بیست سألهی ته مه نی تینه په راندبوو، سه ریۆشه ره شه که ی سه ری
شهری له گه ل چاوه کانی ده کرد، پالتویه کی دریژی له بهر کردبوو،
سهرنجی به لای خۆیدا راکیشام.

سلاوئیکم لیکرد، به چاوئیکی پر له فرمیسک، که دیار بوو به زۆر خۆی
راگرتبوو، به هیمنی گوتی: ئەم به یانییه ی من باش نییه، به بیستنی
ته نها ئەو چهند وشه یه تیگه ی شتم که زمانی هۆلهندی به باشی
نازانیت.

- چاوه پروانی که سیک ده کهیت؟

- نه خیر.

- ئە ی به م به یانییه سارده لیره چی ده کهیت؟

- ناتوانم به زمانی هۆلهندی وه لامت بده مه وه.

سهرنجی سه ریۆشه کهیم دا، بۆیه ئەو ههسته م لا دروست بوو که
ده کریت موسلمان بیت و خه لکی یه کی له ولاته عه ره بییه کان بیت.

- ده کریت بزنام له چ ولاتیکه وه هاتوویت؟

- مه غریب.

- که واتا ده توانین به زمانی عه ره بی پیکه وه بدوین.

- به ئی، ئای چهند پیویسته ئه وهی له ناخمدایه بو که سیکی ده رپریم.

دهستی سلاوم بو دریز کرد و خوم پیناساند، ئه ویش دهسته

سارده کهی خسته ناو دهستم و خوی به ئه میره ناساند.

- ئه میره ناویکی خوشه، به واتای شازاده دیت و خوشت شازاده ئاسا

جوان و ناسکیت.

ئه میره خوی پیرانه گیرا و دهستی کرد به گریان.

- مائی ئیمه لیره وه نزیکه، ئیره زور سارده با برۆین.

ئه میره دوو دئی و پارایی پیوه دیار بوو له وهی له گه ئمدا بیته وه

مالمان، له روانینی تیگه یستم که مه غریبی نارونه مائیکی بیگانه،

ئه گهر بیت و پیای ماله که له مال بیت.

- هاوسه ره کهم له ئیشه و منداله کانیشم له قوتابخانه ن، به تهنها

خوم له مالم.

- زور باشه.

ئه میره ههستا و پیکه وه گه راینه وه بو ماله وه.

- چهند گهرم و خوشه ماله که تان!

- دهزانی منیش زورم سه رمایه و دهره وه زور سارد بوو.

- ههر زوریش سارد بوو.

ئەمىرە راستەوخۆ كەوتە دەرىپىنى ئازارەكانى، گوتى:

لە كاتژمىر حەوتى بەيانىيەوۈ لە مال دەرچووم، زياتر لە كاتژمىرئىك بەپى رۆيشتەم و دواجار لەو پاركەدا دانىشتەم، بە نيازبووم برۆم، بەلام وەك ئەوۈى شتىك لە ناخدا پىمبلىت كە زياتر بمىنمەوۈ، لەوۈ دەچىت خوای گەورە تۆى بۆ من ناردىت بۆ ئەوۈى گويم لىبگىرى، دلم زۆر تەنگە و هىچ كەس شكنابەم دەردى دلى خۆمى لا باس بكەم.

بەر چاپى بەيانى هەر لە سەر مېزە كە بوو، دوو قاووم دروستكرد، هەرچەندە پىداگىرى كرد لەوۈى هىچ شتىك بخوات و بخواتەوۈ، بەلام زۆرم لىكرد بەوۈى كە شتىك پىكەوۈ بخۆين.

گوتى: من قاوۈ ناخۆم، پى تىك دەچم، ئە گەر هەبىت ئەوا چايەك دەخۆمەوۈ، بەپەلە چايە كم بۆ دروست كرد، تەنھا دوو پارووى خوارد.

دەركەوت كە دووگىانە و توشى دلى تىكەھەلاتن دەبىت، بۆيە ناتوانىت زۆر بخوات.

بە دەرونىكى ماندوۈ، دلى و دەستىكى تەزىو، وردە وردە كەوتە سەر گىرانەوۈى خەمەكانى، گوتى:

تەمەنم (۱۹) سالە و ھاوسەرگىرىم كردوۈ، ھاوسەرەكەم ناۈى يوسفە و تەمەنى (۳۰) سالە، بۆ ماۈى چوار مانگە ھاوومەتە ولاتى ھۆلەندا، بەلام ھىشتا هىچ كۆرسىكى زمانم وەرنە گرتوۈ، من خۆم لە نەتەوۈى (بەربەر)ى ولاتى مەغرىبم، زمانى عەرەبىم لە قوتابخانە خوئندوۈ، قۇناغى ناوھندىم بە پلەيەكى زۆر باش تەواو كرد، ويستم درىژە بە خوئندەنەكەم بدەم و برۆمە زانكو، بەلام باوكم و براكانم نەيانھىشت، پىيانگووتم چىتر پىويست ناكات بخوئنىت.

داهاتووی کچ مال و میړده که یه تی، ئیستا کورئکی باش هاتوته
خوازیښیت و دهتبات بو ولاتی هو له ندا، نه گهر نه و کات
هاوسه ره که ت ریگه ت پیدات نه وه ده توانی له وی دريژه به
خویندنه که ت بدهیت.

راستی له سه ره تا وه داکوکیم کرد له وهی که نامه ویت هاوسه رگیری
بکه م، به لام براکانم لیان دام و هه ره شه یان لیکردم به وهی نه گهر
به م هاوسه رگیریه رازی نه بم، نه وا نه سته مه بتوانم له مال بچمه
ده ره وه، ناچار کرام به وهی که رازی بم، هیچ بژارده یه کی دیکه م له
به رده م دا نه بوو، پیشوتر هاوسه ره که م نه بینیبوو، به لام وا دیار بوو
نه و له ریگای رویشتم بو خویندنگا که م منی به باشی بینی بوو.

له دواي دوو روژ مه لایان هیناو و ماره کرام و ئاهه نگیکی خیزانیان
ساز کرد و چهند وینه یه کیان چرکاند، بو نه وهی کاروباری فهرمیم له
هو له ندا بو بکات، هه رچه نده هیچ هه ستیکی خوشه ویستیم بو
نه بوو، به لام له ناخی خو م دا ده مگوت له وانیه نه م کوره بیرکردنه وه
و عه قلیه ت و تیروانی نی بو ژن وهك خه لکی مغریب نه بی ت و جیاوازتر
بیربکاته وه، به و پییه ی که چهند سالی که له نه وروپا ده ژی.

هه میسه دایکم پییده گوتم خوشه ویستی له دواي هاوسه رگیریه وه
دروست ده بی ت، چ کولتوور و چ ئاینمان ریگه به کچ نادات له دواي
خوشه ویستیکردن هاوسه رگیری بکات، نه و قسه یه ی دایکم که هه ر
له مندالییه وه زوو زوو دهیدا به گوئما نه و هه سته ی لادرست
کردبووم که خوشه ویستیکردن بو کچ به تاوان و ئابروو چوون ببینم.

له دواي نه وهی که ماره کرام، چهند جاریک داوام له براکانم کرد، بو
نه وهی له گه ل ده زگیرانه که م پیکه وه دابنیشین و زیاتر یه کتر بناسین.

به لّام ئهوان به هيچ شيويهه ك رازى نه ده بوون و ده يانگوت: دانيشه،
بزانه حه يامان نابيهت، قسه ي خه لكيش ناهيئيته سه رمان، ئه وه تا
ديت بو مالمان و ده توانيت بيبي نيت.

له راستيدا چهند جاريك هات بو مالمان، به لّام هه ميشه له گه ل
باوكم و براكانمدا داده نيشت، ته نانهت ژماره ته له فؤنه كه شي هه ر لاي
ئهوان بوو.

ئيدى دواى ماويهه كى كه م يوسف گه رايه وه بو هو له ندا، بو ئه وه ي
كاروبارى فه رميم بو بكات، چهند جاريك ته له فؤنى بو ژماره ي براكه م
ده كرد، هه ر له دواى سلاو كردن، براكه م ته له فؤنه كه ي له ده ستم
وه رده گرت و نه يده هيشت زياتر قسه بكه ين، هه ستم ده كردكه
ئه ويش هه ز ده كات زياتر قسه م له گه ل بكات، به لّام هيچ چاره يه ك
نه بوو، براكه م پييده گوتم سبه ي كه رويشتى بو لاي بو خوتان هه ر
قسه بكه ن.

له دواى چهند مانگيك مافى په نابهريم بو ده رچوو، ئه وه بوو ده بوايه
به ته نها گه شتم بكردايه، يه كه م جارم بوو كه سواري فرؤكه بم،
به لامه وه گوړانكاريه كى نوي بوو له ژيانمدا، له ناخى خو مدا ده مگوت
ده بيت يوسف منى زور خوش بوويت بويه كاتيک كه گه رايه وه بو
مه غريب له ناو ئه وه هه موو كچانه دا منى هه لئزارد.

هه رگيز له ژيانمدا خوشه ويستيم نه كردبوو، هه ر بويه ورده ورده
هه ستم بوى ده جو لا و گه شبين بووم به وه ي كه داها توويه كى باش
چا وروانم ده كات.

هەر به دەم خەیاڵە کانمەووە کات زوو تێپەری و فرۆکە که ورده ورده
نیشتهوه، ههستم به تریه‌ی دلم ده‌کرد که زۆر خیرا لێده‌دا و شهرم
ناخمی داگیر کردبوو، ده‌مگوت ده‌بیت چی بکه‌م و چون ره‌فتار
بکه‌م کاتیک یوسف ده‌بینم.

ئه‌وه بوو کاتیک له‌ فرۆکه‌ که دابه‌زیم، یوسف له‌ گه‌ل ژن و کچیکدا
هاتن به‌ره‌و پیشوازیم، یوسف ده‌ستی سلاوی راکیشا و ته‌وقه‌ی
له‌ گه‌ل کردم.

دایک و خوشکه‌ که‌ی پیناساندم، ئه‌وانیش له‌ ئامیزیان گرتم و ماچیان
کردم.

کاتیک که‌ له‌ مه‌غریب بووم بو‌یان باس کردم که‌ یوسف له‌ گه‌ل دایک
و خوشکیکیدا پیکه‌وه ده‌ژین، به‌لام وینه‌یانم نه‌بینیبوو.

ئه‌و کاته‌شی که‌ هاته‌وه بو‌ مه‌غریب له‌ گه‌ل مای خوشکه‌ گه‌وره‌ که‌یدا
که‌ له‌وی ده‌ژیان، هاتنه‌ خوازیبینیم.

له‌ فرۆکه‌خانه‌ هاتینه‌ ده‌ره‌وه و یوسف ئۆتۆمبیلیکی بچووکی پیبوو،
من و خوشکه‌ که‌ی رۆیشتینه‌ دواوه و دایکی له‌ پیشه‌وه سه‌رکه‌وت.
دایکی زوو زوو ئاوری بو‌ ده‌دامه‌وه و ده‌یگوت:

یوسف ماشاالله ژنه‌ که‌ت چهند جوانه‌ و ئه‌مه‌ گه‌وه‌ره‌ ده‌ستی تو
که‌وتوووه و ده‌بیت تۆش ئیتر ببیت به‌ پیاویکی باش و ئه‌وه‌نده
هاورپیه‌تی که‌سانی خراپ نه‌که‌یت، ئه‌م توره‌ی و ده‌مارگیریه‌ت له‌بیر
بکه‌یت و دلت به‌ مال و حالت خوشبیت.

خوشکه که شی سائیک له من گهوره تر بوو، هر سهیری ده کردم و پیده که نی وادیار بوو به هاتنم دلخو شبوو، له دواي نزيکه ی کاتر میړیک گه یشتینه وه ماله وه، دایکی ده رگا که ی کرده وه، پیگو تم:

به خیر بیت بو ئەم ماله خنجیلانه یه، هر چه نده خانوو که مان بچوو که، به لام ئیوه کاتی لیره ن و ئەوه نده نابات یوسف خانوو وهرده گریت و ده چنه خانووی خو تان.

له دواي دانیشن دایکی بانگی کردم بو چیشخانه که:

رؤله ئەمیره وهره کارم پیته، منیش هه ستام و چووم بو لای، دهستی کرد به قسه کردن هه ندیک باسی خه لکی ولاتی هۆله ندای بو کردم، گو تی: تو هاتوویت بو ئەم ولاته و ده بیت زور به ئاگا بیت، ئیره ولاتی کافر ستانیه و خه لکی ئیره ش زور حه زیان به ئیمه ی موسلمان نییه و ده بیت زور به ئاگا بین له تیکه لای کردنیان، یوسفیش باشه کاری خو ی هه یه، هه موو به یانییه ک زوو ده روات و کاتر میړ (۵) ی ئیواره ده گه ریته وه، رؤزانی پشووش له گه ل هاوریکانیدا ده رواته ده ره وه، تاوه کو ئیستا ژنی نه بووه و به و شیوه یه ژیانی گوزه راندووه، به لام ئیستا که تو هاتوویت و ده بیت کاریک بکهیت که به هیچ شیوه یه ک نه توانیت ده ستبه ردارت بیت و به جیتبه یلیت و به بی تو نه رواته ده ره وه.

ئه وهش بزانه لیره ش کچی مه غریبی زورن، به لام ئیمه پیمان باش بوو که له ولاتی خو مان ژن بهینیت، ئه وه بوو کچه گه وره که م تو ی بو ده ستنیشان کرد، هه رچه نده سه ره تا یوسف ده یگوت من تاقه تی کچی مه غریبیم نییه و حه زم به چاره یان نیه، به لام من و خوشکه گه وره که ی زورمان لی کرد.

يوسف كه سيكي ميهره بانه، به لام يهك نهنگي ههيه، ئه ويش ئه وهيه
كه زوو توره دهبيت، ئيتر خوت دهزاني پياوي مه غريبي هه موويان
هه روان، منيش سه ريكم بو له قاند و گوتم: راست ده كهيت باوك و
براكاني منيش هه روان و زور به زويي توره ده بن..

ئه م قسانه ي دايمي كه كردي به ته واوي دلي توند كردم، غه م
دايگرتم، دواتر دايمي گوتي: روله ماندووويت له سه فهر بوويت، برو له
ژوره وه و لاي يوسف دابنيشه، منيش به شهرميكه وه رويشتم و له
ته نيشتي دانيشتم، ديسانه وه دلم كه وته وه په له كردن، هه ر كه من
دانيشتم يوسف رويشته ئه ولاوه و ته له فزيونه كه ي هه لكرد.

به بيدهنگي ته ماشاي ته له فزيوني ده كرد، له ناخي خو مدا گوتم له وه
ده چيت ئه ويش شهرم بكات، منيش نه م دهزاني چي بكه م له شويني
خو مدا نوقمي خه يال بووم، له و كاته دا هه ستيكي ناخوشم هه بوو،
ته نيابي و غه ريبي ناخي ته نيبووم، تامه زرروي بينيني دايمك و له
ئاميزگرتني بووم.

دايكيشم له ماله وه به ده ست باوكمه وه ژيانتي خراپي ده گوزه راند، زور
ده يشكانده وه و هه ميشه قسه ي ناخوشي له روو ده دا، له و ماله دا
گوي بو قسه ي دايمك نه ده گيرا و هيج برياريك له ده ستي ئه ودا
نه بوو، باوكم و براكانم بريارده ري سه ره كي ژيانم بوون.

دايمك كه سيكي به خشنده و ميهره بان بوو، من ته نها كچي ئه و بووم،
بويه وهك هاورييم وابوو، هه رگيز شهرمم لينه ده كرد و هه موو شتيكي
خو مم بو باس ده كرد، ته نانه ت ئه و كاته شي كه گوتم من نامه و يت
هاوسه رگيري بكه م، به ته نها ئه و پالپشتم بوو، زور هه و لي له گه ل
باوكم دا بو ئه وه ي پاشگه زييته وه به لام بيهوده بوو.

ئەو رۆژەى من گەيشتمە ولاتي هۆلندا رۆژى شەمە بوو..

دايىكى يوسف خوانى ئامادە كرد و هينايە سەر مېزەكە، بانگى ئىمەى
كرد، منيش هاتم و لەتەنیش دايىكى دانىشتم، دلم زۆر توند بوو،
هيچم بۆ نەدەخورا، بە زۆرى دايىكى دوو پارووم خوارد.

لە دلى خۆمدا دەمگوت ئىستا لەدواى نان خواردن يوسف دەمبات
بۆ دەرەوہ و تۆزى پيکەوہ قسە دەكەين، يوسف هەر وەك من
ئەویش دوو پارووى خوارد، گوتى:

دايکە من دەبیت برۆمە دەرەوہ، هاورپیکانم چاوەروانمن (ديار بوو زۆر
بەپەلە بوو بۆ ئەوہى برواتە دەرەوہ).

دايىكى پيىگوت: رۆلە ئەمرۆ مەرۆ دەرەوہ و ئەميرە هاتووە و لەگەل
ئەودا بۆ خۆتان برۆن پياسەيەك بکەن، بەلام يوسف هەر گوئيشى
نەگرت و يەكسەر رۆيشت و زۆر بە توندى دەرگاگەى لەدواى خۆى
داخست.

دايىكى لەژير ليوەوہ هەندىك قسەى كرد، هەردوو دەستى بەرز کردەوہ
و نزاى كرد، گوتى: خودايە هيدايەتى ئەم كورەم بەدەيت و بيكەيت بە
پياويكى باش.

وا دياربوو دايىكى بەو دۆخە زۆر بيتاقەت بوو، دەستى لە نان خواردن
هەلگرت، سەناى كچى پيىگوت: دايکە نانەكەت بخۆ، يوسف هەر
رۆژانى شەممە و يەكشەممە ديت ئەمە رەفتاريەتى و لەمال دانانىشيت
دايکيشى لە وەلامدا گوتى: رۆلە ئيدى ئىستا ژنى هيناوہ و دەبیت
باش بىت، وەك جارەن هەلسووكەوت نەكات.

له ناخی خۆمدا کهوتمه گله پی و گازنده دهربرین، گوتم خودایه بۆ
دهبیت چاره نووسم وابیت؟

ئهوان ههستان و خواردنه کهیان کۆکردهوه، منیش به بیئاگا له شوینی
خۆم دانیشتبووم، سهنا گوتی ئەمیره ههسته برۆ سه ر قه نه فه که
لهوی پشوو بده، ههستام و پۆیشتم له سه ر قه نه فه که دانیشتم،
دایکی و سهنا هاتنه لامه وه و هه ندیک پرساری مه غریب و کهس و
کاریان لیکردم، منیش وه لامم دانه وه، دواتر سهنا ههستا و پۆیشته
ژوره کهی خۆی و دایکیشی گوتی: پۆله ههسته با بته مه ژوره کهی
خۆتان، منیش زۆر هیلاکم و دهمه ویت پشوو بدهم.

له گه ل دایکیدا ههستام و پۆیشتم بۆ ژووریک که له نهۆمی دووه می
خانوه کهیان بوو، پیگوتم: پۆله تۆش بۆ خۆت پشویه ک بده، به لکو
یوسفیش زوو بگه ریته وه.

دایکی پۆیشت و منی به ته نها به جیهیشت، ژووریکی گه وره و سامناک
له دوو لاوه په نجه ره ی تیدابوو، شه ویکی باراناوی، دهنگی هه وره
تریشقه هه موو خوله کییک رایده چه لکاندم، زۆر ده ترسام و هه رچیم
ده کرد نه مده توانی ئارام بنووم، به هیچ شیویه ک کاتم لینه ده
پۆیشت، زۆر پیویستیم به باوه شی گهرم و پر له سۆزی دایکم بوو،
به دهم هه نسک و گریانه وه خه و بردمییه وه و دهنگی هه وره
تریشقه یه کی زۆر به هیژ دیسان رایچه له کاندیم، سه یری کاتر میرم کرد له
(۱۲) ی شه و نزیک بۆته وه، مالیش زۆر بیده نگ بوو، هه موو
نوستبوون، چیدی نه متوانی بخه ومه وه، ترس ناخی گه مارۆ دابووم،
ئه و شه وه م به سالیك لپۆیشت.

کات بوو به (۵) ی به یانی، کاتیکم زانی دهنگی ده رگای دهره وه هات و زور به توندی ده رگاکه داخرايه وه، به گورانی گوتن و دهنگی به رزی ته په ی پی، دیسانه وه ترسیکی یه کجار زور دایگرتم، ورده ورده دهنگه که لیم نزیك ده بوویه وه، له و کاته دا دلم که وته لیدانیکی به په له و هه موو گیانم ده له رزی، هه رچون بیت خوم هیورکرده وه و چاوه کانم له یه ک نان و خوم کرده خه وتوو، کاتیکم زانی گلۆپی ژوره که هه لکرا، یوسف به دهنگی به رز هاواریکرد:

ئه میره نوستویت؟

هیچم نه گوت وهك درنده یه کی برسی به ربووه گیانم، بونییکی زور پیسی لیده هات، دیاربوو زوری خواردبووه وه و مه ست بوو. دهنگم هه لبری و قیزاندم، به وهی که وازم لیبهینیت، به لام وازی لیم نه ده هیئا، هه رچه نده هه ولمداء، به لام نه متوانی خوم له ژیر دهستی رزگار بکه م، له پر هه ستم به ئازاریکی یه کجار زور کرد، له هوش خوم چووم، به سهر هه ل هه له ی دایکیداء وه شوکرانه ی بو خودا به ئاگا هاتم. ئه و رهفتاری دایکی یوسفم پی سه یربوو، که بو ماوهی بیست سااله له ئه وروپا دهژی، که چی هه ل سوکه وت و بیرکردنه وه کانی هه ر وهك ژنه کانی مه غریب وان.

هاته لامهوه و ليّفه كهى لهسهرم لادا، وا ديار بوو به دواى شتّىكدا
دهگهرا، من بيئاگا و گيژ و ماندوو لهوهى كه شهو نهنوستبووم و جگه
لهو ئازاره سهختهى كه پيمگه يشتبوو، داىكى گوتى:

- بو هيچ شتّىك نابينم؟

- وهك چى؟

- خوئىن.

له مهبهستى تيگه يشتم، به لام خوّم بيدهنگ كرد و هيچم نه گوت.
ئهو پيش من رويشته خوارهوه، منيش به دوايه دا رويشتم،
سلاوم كرد يوسف ههر وه لاميشى نه دامه وه، وهك ئه وهى گوپى له
هيچ شتّىك نه بوو بيت، ههستم كرد داىكيشى وهك ژنه به
سوزه كهى دوئى نه مابوو، ئه وپيش روخسارى گورابوو تهنانهت بو
بهر چا خواردنيش بانگى نه كردم.

له ناخى خوّمدا گوتم ئهى خودايه هيژ و توانام پيبه خشه بو ئه وهى
بتوانم زالبم به سهر خوّمدا و به ژيرانه هه لسوكهوت بكه، رويشتمه
لاى يوسف و له تهنيشتى دانيشتم، يه كسهر ههستا و رويشته
ئهولاتر، ئه و روزه م به بى هيچ قسه كردنيك به ريكرد.

يوسف ديسانه وه به تهنها رويشته دهره وه، به لام شهو زووتر هاته
ماله وه، ده بوايه روزهى دواتر كار بكات،

رويشتمه ژوره كه مان و ئه وپيش به دوام كهوت، داواى ليبوردي
ليكردم به وهى كه شهوى رابردوو بيئاگا بووه بوئه بهو شيويه ئازارى
داوم.

دواتر پيڳوتم:

- تۆ زۆر كچيكي باشيت، به لّام له ئيستا دا زۆر قورسه بۆ من كه بتوانم
خۆشهويستيت پيڭبه خشم، راستي من نهمدهويست هاوسه رگيري
بكه م، بۆ ئه وهى دا يكم دلگران نه كه م بۆيه به م هاوسه رگيرييه
ره زامه ند بووم، هه رچه نده من كه سيكي ده مارگيرم و زوو توره ده بم،
به لّام مروفتيكي به سۆزم به تايبه تي بۆ دا يكم، كه له دواى مردنى باو كمان
وهك دا يك و باوك و ابووه بۆمان، بۆيه كاتيک تۆيان بۆ ده ستنيشان
كردم نه متواني قسه ي دا يكم ره تبكه مه وه.

- ئه ي من چ تاوان يكم كردووه تا به م شيويه له گه ئتا بريم؟

- تۆ ئيستا بنوو.

به م شيويه چه ند رۆژيكم له گه ئيدا گوزه راند، هه رچه نده پيڳوتبووم
كه ناتوانم خۆشهويستيت پيڭبه خشم، به لّام له گه لّ ئه وه شدا
ده يويست كاري سه رج يگه يم له گه لّ بكات، هه ر جار يك كه
ده يويست سيكسم له گه لّ دا بكات، له تاو ئازار نهمدهتواني خۆم راگرم،
راسته وخۆ له هۆش خۆم ده چووم، ئه مه ش هۆكار بوو بۆ ئه وهى له
به رامبه رم زياتر روو گرژ بيّت و به كه سيكي ناته واو بمبينيّت، وهك
ئه وهى نه نكييه كي گه وره م هه بيّت.

كات به و شيويه تيپه ري، له دواى ده رۆژ دا يكي به گرفته كه ي
نيوانماني زاني، ئيدي بريارياندا كه سه رداني پزيشك بكه م.

ئەو ە بوو رۇيشتين بۇ لاي پزيشك، دكتورىكى ژنى ھۆلەندى زۆر باش
بوو. كاتىك خەسووم گىرته كەى بۇ دكتورە كە باس كرد، بەچاويكى
بەزەيەو تەماشاي كردم، پشكىنى بۇ كردم، پىيگوتن كە ديوارى
پەردەى كچىنىم بە تەواوى داخراو ە دەبىت بە نەشتەرگەرى
لابىرىت، دكتورە كە دەستى ھىنا بە سەرمدا ە تەماشاي خەسوومى
كرد، گوتى من زۆر بەباشى لە كولتوورى ئىو تىدە گەم ە زۆرىشن ئەو
كچانەى كە ئەم گىرتهيان ھەيە، چۆن توانىويەتى ئەم ماوہيەى
پىشوو بەرگەى ئەو ئازارە سەختە بگىرىت، من لە قسەكانى
تىنە گەيشتم بەلام ھەستم پىكرد ە دواتر خەسووم بۇى ە رگىرام.
تەنانەت دكتورە كە ئەو ەشى گوتبوو كە كچانى ھۆلەندى بەبى ھىچ
گىرتهيش ھەر دىن بۇ لاي پزيشك بۇ ئەو ەى پەردەى كچىنىيان
بۇلابەرن.

دكتورە كە كەسىكى زۆر باش ە بەبەزەى بوو، ەك ئەو ە نەبوو كە
يە كەم رۆژ ھاتم ە خەسووم باسى كردن.

ئەو ە بوو دكتورە كە پىيگوتىن دەبىت بەيانى بگەرئىنەو ە بۇ لاي ە
خودى خۆشى نەشتەرگەرىم بۇ ئەنجام دەدا.

رۇيشتينەو ە مائەو ە، شەو يوسف لە ئىش گەرايەو ە، داىكى قسەكانى
دكتورە كەى بۇ باس كرد، ھەرچەندە بە لايانەو ە زۆر قورس بوو، بە
تايبەتى بۇ يوسف، بەلام دواجار برىارياندا بەو ەى كە پزىشكە كە
نەشتەرگەرىيە كەم بۇ ئەنجام بدات.

ههستم به لاوازی خۆم ده کرد، رۆحم له ناخهوه ئه نجن ئه نجن
ببوو، وهك مرۆفییکی ناتهواو خۆم ده بینی، وهك بوکه له یهك و ابووم به
دهستیانهوه، ده یانه یانام و ده یانبردم، هیچ بریارێك له دهستی خۆمدا
نه بوو،

ته نانهت به بی ره زامه ندی ئه وان نه مده توانی ته له فون بو دایکم بکه م،
چه ند خوله کێك زیاتر بۆم نه بوو قسه بکه م، کاتێك قسه شم ده کرد
خه سووم له ته نیشتم راده وه ستا بو ئه وه ی هیچ ده رده دلێك بو
دایکم نه درکینم، ئیدی به یانیه که ی رۆیشته نه وه بو لای دکتۆره که،
به بی ئه وه ی هیچ ئازاریکم پێبگات نه شته رگه ریه که ی بو ئه نجام دام.
له و رۆژه وه و تا وه کو هه نوو که ش هه میشه وهك ئه وه ی که نه نگیه کی
گه وره م هه بوو بیته به به رده وای به چاومی داده دهنه وه، من بلیم چی،
مه گه ر دایکی یوسف و یوسف موسلمان نیین، بو ده بیته ناره زای له
کارێك ده ربیرن که خولقی نه ره که ی خودا وه ند بیته.

تا وه کو ئه م ساته ش یوسف هیچ خۆشه ویستیه کی بو ده رنه بریوم و
ئاماده نییه که له گه لم برواته ده ره وه، یان مالم بو جیا بکاته وه،
ته نانهت له دوای ئه وه ش که دوو گیان بووم، هه رکات قسه یه کیشم
له گه ل بکات ئه وا به توره ییه وه ده یکات، هه رچه نده هیچ شتیکیش
ناکه م که ده رچوون بیته له فه رمانییان، هه موو رۆژێك ده پروات بو کار
و ئیواره درهنگانیك دیته وه مال، رۆژانی پشووش هه ر وهك جارن
له گه ل هاوړپیکانیدا ده پرواته ده ره وه و درهنگانیکی شه و به سه رخۆشی
ده گه رپیته وه.

ئەم بەيانىيە يوسىف ھەستا و بەرپىكەوت بۆ سەر كارەكەى، منىش كاتىك كە بە ئاگا ھاتم خەرىك بوو ھەناسەم دەوھەستا، خۆم پىنەگىرا و لەدوای ئەو منىش لە ماڤ دەرچووم بەبى ئەوھى داىكى ئاگادارىت، ئەمە يەكەم جارمە بەبى رەزامەندى ئەوان كارىكى لەم شىوھىيە دەكەم، ئەگەر بەھاتايە و نە ھاتمايەتە دەرەوھە، لەوانە يە دلم بوھستايە، ئىدى نازانم بۆ وام لىھاتووھ دەبىت ھۆكارەكەى دووگىيانىيە كەم بىت، ياخود غەم و خەفەت بىت.

ئەمىرە بەدەم گىرپانەوھى ئازارەكانى ھەر لەخەمى ئەوھەدابوو كە كاتەكەش درەنگە و دەبىت برواتەوھە مالمەوھە.

ئەمىرە ھەستا و رۆيشت بەبى جىھىشتى ھىچ ئامرازىكى پەيوھەندى، نە ژمارە تەلەفون، نە ئامادەش بوو ناونىشانى مالى خويانم پىبدات، من ژمارەى تەلەفونى خۆم لە پارچە كاغەزىكدا بۆ نووسى و ھەندىك باسى مافەكانى خۆيم لەم ولاتەدا بۆ كرد، بەوھى كە چۆن دەتوانىت رەزامەند نەبىت بەو ژيانە پر لە ئازارە و خۆى ئازاد بكات.

ئەوھە زىاتر لەسالىكە چاوەروانى ھەوالىكى ئەمىرەم، ھەر كات دەرپۆمە دەرەوھە، بەردەوام لە بازار و شوپنە گشتىيەكان و ئىستگەى پاس و شەمەندەفەر لە چاوگىراندەم بەدوایدە، بۆ ئەوھى ھەوالىكى بزەنم.

ئەمىرە ھەتا ئىستاش ھەر چاوەروانم..

2018-04-10